

MEDISCH COMITÉ NEDERLAND VIETNAM

Onze vraag aan u

De 9-jarige Hoa woont bij haar oma in een bergdorp in de provincie Dien Bien. Hoa heeft een lichamelijke handicap, kan niet goed lopen, praat moeilijk en ze werd als peuter door haar ouders in de steek gelaten. Met hulp van haar oma en met begeleiding van gezondheidswerkers kan ze nu al veel meer dingen zelf. Oma heeft nog een wens: dat Hoa ook naar school kan om zich verder te kunnen ontwikkelen. Samen met u kan MCNV nog 3000 gehandicapte kinderen in Dien Bien op weg helpen met revalidatie en therapie, zodat ze later een zo zelfstandig mogelijk bestaan kunnen opbouwen.

Bij voorbaat dank voor uw (extra) gift!

De droom

van Hoa's oma

In dit nummer onder meer:

Noteer de datum! 50 jaar MCNV

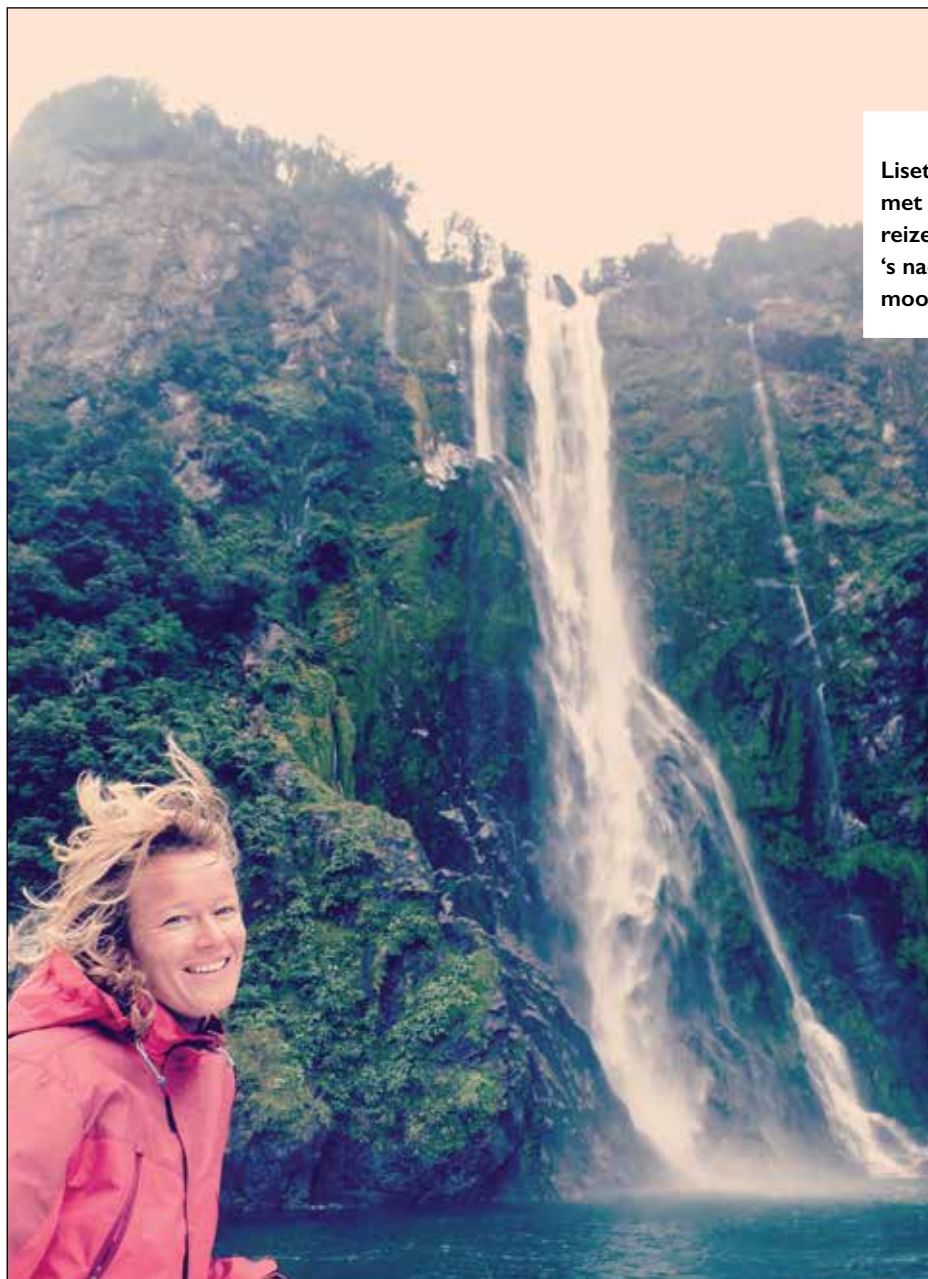
Zomeractie voor gehandicapte kinderen in Dien Bien

Nieuws uit Laos

Column Ab Stokvis

Wat doet Vietnamese overheid aan ondervoeding?

Even voorstellen: Lisette van Effrink

Lisette van Effrink is 36 jaar, woont in Amsterdam met vrouw en hond en is in haar vrije tijd druk met reizen en golfsurfen. Op de vraag ‘waar kunnen we je ‘s nachts voor wakker maken?’ antwoordt ze: “voor mooie, hoge golven!”

bijvoorbeeld ook mee met het begrijpelijk maken van de bijsluiters van de medicijnen. In mijn vorige baan bij Foodwatch Nederland, een organisatie die zich inzet voor eerlijk, veilig en gezond eten, was ik verantwoordelijk voor marketing en fondsenwerving. Contact met particuliere donateurs hoorde daar ook bij, voor mij een prettige bijkomstigheid.”

Wat is jouw beeld van Azië?

“Azië roept bij mij een bepaald gevoel op, lastig in woorden te vatten. De mensen in Azië zijn vriendelijk en ze geven je vaak een ‘welkom’ gevoel, anders dan bijvoorbeeld in de Zuid-Amerikaanse samenleving die ik als harder heb ervaren. Ik heb veel over de wereld gereisd en Aziatische landen zijn voor mij kleurrijk en warm, met veel diversiteit. Ik voel me er ook altijd veilig. Als je alles bij elkaar optelt heb ik vele maanden doorgebracht in Indonesië, Sri Lanka, India en Thailand. En nu hoop ik snel naar Vietnam en Laos te kunnen reizen. Ik wil met eigen ogen zien wat de MCNV-projecten precies inhouden en ik verheug me erop om mijn collega’s daar te ontmoeten.”

Wat ga je het eerste aanpakken bij MCNV?

“Ik ben nu nog bezig om een compleet overzicht in mijn hoofd te krijgen van alle projecten en programma’s van MCNV. Als dat plaatje voor mij duidelijk is, ga ik samen met collega’s bekijken waar op korte termijn geld voor nodig is en welke fondsen daar goed bij zouden passen. Het benaderen van die fondsen is dan de volgende stap. Dat is een uitdaging in deze tijd, want alle ontwikkelingsorganisaties vissen in dezelfde vijver en er is dus grote concurrentie om in de gunst te komen bij zowel particuliere gevers als fondsen. MCNV kan zich misschien onderscheiden van de rest met zijn groep trouwe donateurs van het eerste uur en een stevig opgebouwd netwerk in Vietnam. Dat zijn mooie pluspunten in de wereld van de fondsenwerving.” ◀

Eind mei werd het MCNV-team in Amsterdam versterkt met antropoloog Lisette van Effrink. Zij volgde Karin Vlug op en is inmiddels enthousiast aan de slag gegaan als relatiemanager en fondsenwerver. Een korte introductie.

Wat voor ervaring nam je mee naar MCNV?

“Na mijn studie Culturele Antropologie en Sociologie aan de Universiteit van Amsterdam wilde ik perse bij een NGO werken en het maakte me niet uit in welke functie. Ik werkte onder meer bij IDA Foundation, een non-profit organisatie die betaalbare medicijnen levert aan ontwikkelingslanden. Ik leerde er veel over promotie en communicatie, maar ik hielp

vieren we graag samen met u!

Aan het programma van deze bijzondere middag wordt nog druk gewerkt maar dit kunt u verwachten:

U kunt kijken naar de documentaires die de Vietnamese zender VTV4 dit jaar maakte over het werk van MCNV in Vietnam.

We vertonen een gloednieuwe film van journalist Frans Glissenaar die dit jaar de minderheden in Nong (Laos) bezoekt.

U kunt een mini-seminar over voedselzekerheid bijwonen.

Een samenkomst in de middag en vroege avond op een prachtige locatie, met hapje en drankje!

Ook in Vietnam en Laos worden evenementen georganiseerd rondom het 50-jarig bestaan van MCNV. Op 16 november vindt in Hanoi een officiële bijeenkomst plaats, waar vertegenwoordigers van MCNV een onderscheiding van de Vietnamese overheid krijgen uitgereikt als dank voor de jarenlange inzet voor de Vietnamese bevolking. Aansluitend is daar een seminar, waar de documentaires van VTV4 vertoond worden. In Vientiane (Laos) kunnen de genodigden met een onlineverbinding meekijken naar de medailleceremonie in Hanoi en vervolgens deelnemen aan een ronde-tafelbijeenkomst. Zowel

in Hanoi als in Laos is het centrale thema voedselzekerheid en het belang daarvan voor de levensomstandigheden en de gezondheid van de bevolking.

Noteert u donderdag 22 november alvast in uw agenda. In de volgende krant leest u waar de bijeenkomst gehouden wordt en maken we het volledige programma bekend.

Kom samen met ons proosten op 50 jaar MCNV, u bent van harte welkom!

Word ook lid van de Club van 50

Eind vorig jaar kondigden wij een nieuw initiatief aan, de Club van 50. Wij zochten 50 mensen die iets extra's willen bijdragen voor de organisatiekosten van MCNV. Inmiddels heeft zich tot onze grote vreugde een flinke groep donateurs aangemeld en hoe mooi zou het zijn als we in dit jubileumjaar de 50e deelnemer kunnen verwelkomen. Voor wie onze oproep vorig jaar gemist heeft leggen we graag uit wat de Club van 50 inhoudt en waarom uw deelname zo belangrijk is voor de voortgang van het werk van MCNV.

Wat is de Club van 50?

Iedere deelnemer van de Club van 50 draagt jaarlijks een bedrag van minimaal € 500 bij en dit bedrag komt terecht in het MCNV-organisatie-bestemmingsfonds. Uw inleg in dit bestemmingsfonds is specifiek bedoeld voor de kosten van MCNV als organisatie. Dat is een nieuw potje dat we aanleggen naast de bijdragen die we ontvangen voor de projecten.

Waarom een Club van 50?

Dankzij uw trouwe en gulle giften en met steun van vermogens- en familiefondsen kunnen wij de programma's en projecten in Vietnam en Laos financieren. Omdat alle giften van particulieren bestemd zijn voor de projecten blijft er echter te weinig geld over voor de organisatie zelf, voor uitvoeringskosten en overhead. Dat is voor ons een punt van grote zorg. Tot voor kort konden we de uitvoering van het werk, de medewerkers en de kantoor- en organisatiekosten bekostigen uit subsidies van

de overheid, maar het is ons na de beëindiging van de laatste subsidie nog niet gelukt hier vervanging voor te vinden. Voor de uitvoering van onze programma's en projecten is uw aanvullende financiële steun dus onmisbaar.

De fiscus betaalt mee

Meedoen met de Club van 50 is een goede manier om MCNV te steunen en de fiscus mee te laten betalen. U kunt uw gift vastleggen zonder tussenkomst van een notaris (sinds 2014 niet meer nodig) met een formulier dat wij u toesturen. U gaat wel een verplichting aan voor 5 jaar, maar daarmee komt uw gehele financiële bijdrage in aanmerking voor aftrek voor de inkomstenbelasting. ◀

Meld u aan voor de Club van 50!

Heeft u vragen of wilt u ook deelnemen aan de Club van 50?

Neem contact op met Lisette@mcnv.nl of bel ons op 020 - 6270411.

De droom van Hoa's oma

Hoa en haar oma

Hoa is een 9-jarig meisje dat bij haar oma woont in een plattelandsdorpje in een afgelegen streek in de provincie Dien Bien. Hoa had bij haar geboorte een hersenverlamming en is daardoor gehandicapt. Haar familie is extreem arm, haar ouders werken hard op het land, maar ze kunnen amper rondkomen. Toen Hoa 2 jaar oud was, lieten haar ouders haar in de steek omdat ze een handicap heeft. Sindsdien zorgt oma voor haar, terwijl haar broers en zussen bij hun vader en moeder wonen.

Hoa's ouders geloven dat de handicap van Hoa een straf van 'boven' is voor de familie. Ze schamen zich altijd voor haar tegenover dorpsgenoten. Hoa en haar oma wonen ver van haar ouders, het is een hele dag lopen over vijf heuvels om elkaar te kunnen zien. De ouders van Hoa zijn hun dochter nog nooit komen opzoeken, maar haar grootmoeder draagt Hoa twee keer per jaar op haar rug naar haar geboortedorp, omdat ze het belangrijk vindt dat Hoa contact houdt met haar vader en moeder. Hoa's grootmoeder maakt zich zorgen over de toekomst en ze hoopt dat, als zij zelf overlijdt, Hoa alsnog zal worden geaccepteerd en opgevangen door haar ouders.

Niet naar school vanwege handicap

De handicap van Hoa heet cerebrale parese. Kinderen met deze afwijking hebben moeite met bewegen als gevolg van een hersenbe-

Op oma's rug over de heuvels

schadiging die ontstaan is voor het eerste levensjaar. Hoa heeft de variant waarbij ze last heeft van ongecontroleerde bewegingen. Ze kan niet zelfstandig lopen zonder ondersteuning van oma en ze heeft hulp nodig om

zich te wassen en naar de wc te gaan. Hoa kan wel zelf eten maar niet met stokjes en het is lastig voor haar om soep te eten. Ze begrijpt alles wat om haar heen gezegd wordt, maar ze kan zelf niet duidelijk praten, waardoor mensen haar niet begrijpen. Hoewel haar gehoor en verstandelijke capaciteiten normaal ontwikkeld zijn, kan ze toch niet naar school. Grootmoeder heeft haar best gedaan om haar op school te krijgen, maar Hoa werd geweigerd vanwege haar lichamelijke handicap. Daarop besloot grootmoeder om Hoa thuis zelf les te geven. Nu kan Hoa wel wat woorden spellen maar ze kan niet duidelijk schrijven. Met wat extra ondersteuning zou ze dat gewoon kunnen leren, net als andere kinderen.

MCNV helpt

Sinds 2015 voeren wij samen met de gezondheidsafdeling van de provincie Dien Bien een project van Community Based Rehabilitation (CBR) uit in vier gemeentes, waaronder het dorp van grootmoeder en Hoa. Doel van dit project is om gehandicapten thuis te voorzien van revalidatie en ondersteunende diensten. Dat doen we door onze kennis over gehandicapten en revalidatie (basisvaardigheden) over te dragen aan gezondheidswerkers, maar ook aan familieleden van mensen met een handicap. Ook leiden we op provinciaal niveau revalidatieartsen en gezondheidswerkers op, zodat zij mensen met een handicap en hun gezinsleden

kunnen begeleiden en trainen. Bovendien bieden we hulpmiddelen en revalidatieapparatuur aan voor mensen met een handicap. Onze activiteiten zijn altijd gericht op het verbeteren van de onafhankelijkheid van mensen met een handicap bij hun gewone dagelijkse activiteiten, zodat ze zo normaal mogelijk kunnen meedoen in het gezin en in de samenleving.

Oefenen loont

Hoa en haar grootmoeder doen inmiddels meer dan twee jaar mee aan dit CBR-project. Oma neemt Hoa twee keer per week mee naar het nabijgelegen gezondheidscentrum waar ze fysiotherapie krijgt. Thuis laat grootmoeder Hoa de (loop)oefeningen doen, die ze daar heeft geleerd. Dankzij veel liefde en geduld van oma kan Hoa nu zelf naar de wc, haar tanden poetsen en douchen. Ze kan binnenshuis langzaam alleen rondlopen, ze steunt met haar hand tegen de muur. Grootmoeder begrijpt Hoa het best en daarom gaf zij altijd antwoord als anderen haar iets vroegen, maar de laatste tijd moedigt ze Hoa aan om meer te praten met anderen. Elke dag leert oma nieuwe vaardigheden om Hoa te ondersteunen.

Oma's droom: een zelfstandig leven voor Hoa

Op het gezondheidscentrum ontmoet ze familieleden van andere kinderen met een handicap. Ze praten met elkaar over de zorg voor hun kinderen. Onlangs hebben ze zelfs een clubje van (groot)ouders van gehandicapte kinderen opgezet. Hoa's grootmoeder heeft nog één droom: dat Hoa naar school kan gaan om te leren en om onafhankelijk te kunnen leven, als haar grootmoeder er niet meer is om voor haar te zorgen. ◀

VU Onderzoek: Leven met een handicap in Dien Bien

In 2015 en 2016 heeft MCNV samen met de Vrije Universiteit Amsterdam drie onderzoeken uitgevoerd naar invaliditeit in Dien Bien. Onderzocht werden het begrip en bewustzijn over gehandicapte mensen in de gemeenschap, de toegang van gehandicapten tot de gezondheidszorg en de moeilijkheden bij het uitvoeren van gehandicaptenbeleid. Uit deze onderzoeken bleek dat mensen met een handicap in Dien Bien onvoldoende ondersteuning krijgen om zich te ontwikkelen en mee te doen in de samenleving. Gehandicapten worden vaak gediscrimineerd en er is veel sprake van gevoelens van minderwaardigheid bij henzelf en vaak ook bij familieleden (zoals bij de ouders van Hoa). Gezondheidszorg en onderwijs zijn nog steeds beperkt toegankelijk voor gehandicapten omdat gezondheidswerkers en onderwijzers te weinig kennis en vaardigheden hebben om met kinderen en volwassenen met een handicap te werken. De middelen die de overheid beschikbaar stelt voor opleiding en training van gezondheidswerkers zijn beperkt.

Onze vraag aan u

Naar schatting zijn er meer dan 3000 kinderen in Dien Bien met een handicap, die in dezelfde situatie leven als Hoa. De droom van Hoa's oma kan alleen uitkomen als gehandicapte kinderen in een barrierevrije gemeenschap kunnen leven. Daarvoor hebben ze in een vroeg stadium zowel gezondheids- als onderwijsbegeleiding nodig en later fysiotherapie en logopedie. Voor het CBR programma, waarmee we meer kinderen zoals Hoa willen helpen, is dit jaar een bedrag van € 30.000 nodig. Uw steun en (extra) giften zijn onmisbaar voor de gehandicapte kinderen in Dien Bien!

Bij voorbaat heel veel dank voor uw (extra) giften!

van Ab column

Ab Stokvis is vanaf 1971 betrokken bij het MCNV, eerst 6 jaar als vrijwilliger, daarna bijna 40 jaar als betaald medewerker op het kantoor in Amsterdam, en sinds zijn pensionering weer als vrijwilliger. Hij zit vol verhalen.

De C van Comité en van CPN

Het Medisch Comité Nederland-Vietnam werd opgericht op 11 oktober 1968 met een startkapitaal van 100 gulden. Professor Jaap de Haas, kindergeneeskundige, had voor ogen om zijn collega's te mobiliseren, dus het eerste wat ter hand werd genomen was het formeren van een aanbevelingscomité, kortweg ABC. In 1969 werd nog weinig aan fondsenwerving gedaan, er werd 100.000 gulden opgehaald maar het ABC groeide als een olievlek, van enkele tientallen bevriende collega's van de oprichters tot 650 klinkende namen van huisartsen, specialisten, apothekers, paramedici en artiesten. Dit bezorgde het comité de nodige "standing" en ingang bij pers en politiek. Het MCNV werd een BN (Bekende NGO).

Toen ik me meldde in januari 1971 was het MCNV al gegroeid tot een actiecomité met afdelingen in de grote steden waar enkele honderden activisten onvermoeibaar huis-aan-huis krantjes en folders verspreidden, artsenmonsters inzamelden en collecteerden. De jaarinkomsten naderden toen al de 2 miljoen gulden. De meeste vrijwilligers waren lid van de CPN, de actiebereidheid was enorm. Ik was politiek een groentje, lid worden van een politieke partij kwam niet in me op. "Haas" benadrukte ook altijd dat het MCNV een humanitair comité was en niet politiek. In de reactionaire pers werd het MCNV afgeschilderd als een communistische mantelorganisatie die geld en orders kreeg uit Moskou. Fake news!

Na een jaar artsenmonsters inzamelen werd me gevraagd om op de administratie mee te helpen. Daar werden de financiële bijdragen geregistreerd en elke gever werd met de hand als donateur ingeschreven op een zogenaamd systeemkaartje. Elke dag kwam een groep vrijwilligers naar kantoor om nieuwe donateurs een bedankbrief te sturen met een oproep om automatisch periodiek te storten. Aan het eind van elke dag bracht ik tassen vol brieven naar het postkantoor, in de ochtend haalde ik tassen vol post op. Het grootste probleem waren de verhuisberichten. Na elke mailing kregen we enkele postzakken vol retourzendingen. Vlak voor het einde van de oorlog waren er 66.000 donateurs waarvan ruim 9.000 "periodieken". Velen doneren nog steeds een tientje (nu € 4,54) per maand, ooit speciaal bedoeld voor één TB patiënt.

In 1975 was de oorlog ten einde en deed voorzitter de Haas een emotionele oproep aan de donateurs om te blijven doneren en "Vietnam niet alleen de oorlog, maar ook de vrede te laten winnen". Zo'n 35.000 donateurs gaven daar gevolg aan, de andere helft zocht een ander koude-oorlog-conflict om te steunen. Een jaar later ging het bijna helemaal mis, na een politiek conflict binnen het bestuur vertrokken alle CPN'ers uit het comité: 3 bestuursleden en ongeveer 40 vrijwilligers van de administratie. We waren net bezig 20.000 kalenders te versturen. Gelukkig werden snel nieuwe vrijwilligers gevonden, waardoor de, in mijn ogen, dolkstoot van de CPN voor de dagelijkse gang van zaken in Amsterdam geen grote gevolgen had. ◀

Beste donateurs

Bij de oprichting van MCNV in 1968 staken de geëngageerde initiatiefnemers hun tijd, energie en geld in de organisatie. Zij zorgden voor het begin van langdurige medische noodhulp door MCNV tijdens de oorlog in Vietnam. Al snel ontstond er rond deze initiatiefnemers een groeiende groep betrokken donateurs. Op een gegeven moment waren dat er 70.000! In de jaren '70 en '80 begon ook de Nederlandse overheid ons te ondersteunen. Onder anderen Jan Pronk speelde hierbij een belangrijke rol.

Vanaf het eind van de jaren 90 werd de financiële basis van ons werk veelzijdiger. De aanvankelijk incidentele steun van de Nederlandse overheid werd meer programmatisch en meerjarig. Wij zochten en vonden financiële steun bij familie- en vermogensfondsen. En de laatste jaren zijn er ook bedrijven die aan ons werk bijdragen in het kader van Maatschappelijk Verantwoord Ondernemen (MVO). Dat heeft ons ertoe gebracht om op basis van het combineren van expertise duurzame samenwerkingsverbanden met bedrijven te ontwikkelen. Nog steeds - laten we dat benadrukken - is het doel daarbij om onze doelgroep, de meest kwetsbare groepen binnen de bevolking van Vietnam, te steunen in het verwerven van een betere sociaal-economische positie in de maatschappij. De afgelopen tien jaar heeft de Nederlandse overheid zich steeds meer teruggetrokken als financier van ontwikkelingssamenwerking. Ook MCNV en de mensen in Vietnam die wij steunen worden daardoor getroffen. Sinds 2016 ontvangen wij geen euro meer van die kant. Gelukkig hebben wij dat kunnen ondervangen door steun van andere (overheids)instellingen, zoals de EU en USAID. Deze instellingen gaan wel uit van cofinanciering en verwachten dus dat wij zelf ook geld steken in projecten. Geen slechte zaak, want op deze manier krijgen bijdragen die wij zelf kunnen inleggen met steun van buitenaf extra impact. Het vraagt van ons om voortdurend slim en actief te zoeken naar (nieuwe) geldbronnen en dat doen wij dan ook.

Wat in al die jaren niet veranderd is, dat is het belang van uw bijdrage als donateur. Terwijl uw donateursbijdragen in het begin de enige basis voor ons werk waren, zijn ze nu belangrijk om cofinanciering mogelijk te maken. Velen van u steunen ons al lang, een aantal op een nieuwe manier via de Club van 50, en zo blijft u helpen om onze projecten te realiseren. Uw betrokkenheid maakt indruk, juist ook bij de mensen voor wie wij werken en bij de overheid en onze andere partners in Vietnam en elders. Wij zijn blij met uw bijdrage en betrokkenheid. ◀

*Met hartelijke groet,
Marijke Postma-Rustenhoven,
voorzitter Raad van Toezicht
Guus Paardekooper, algemeen directeur*

MCNV werkt in Laos aan ambitieuze plannen

Gezondheidszorg en goede voeding in de armste dorpen

MCNV werkt al enige jaren in de grens-regio van Laos en Vietnam aan het verbeteren van de voedselzekerheid en gezondheidszorg in de dorpen. Charles Silva, de nieuwe landendirecteur MCNV-Laos, schrijft ons vanuit Vientiane over de lopende projecten.

Nieuwe staf Laos: Charles Silva (linksboven) Phonxay Sitlouangta (linksonder) Maninout Vongvilaxai (midden) en Soulisack Xailavong (rechts)

De Democratische Volksrepubliek Laos streeft naar Universele Gezondheidszorg (UHC, zie kader) in 2025. Laos heeft al goede vooruitgang geboekt met hervormingen in de gezondheidssector door de dienstverlening en de toegang tot gezondheidszorg te verbeteren. We zien dat meer moeders en kinderen gebruik kunnen maken van gezondheidszorg, omdat financiële belemmeringen stap voor stap worden weggenomen. Er worden nieuwe gratis diensten voor zwangere vrouwen en kinderen onder de vijf jaar aangeboden. Door een progressief belastingstelsel is de financiering van de gezondheidszorg verbeterd.

Maar er zijn een paar barrières die de voortgang belemmeren.

- Laos heeft de hoogste cijfers van Zuidoost-Azië voor ondervoeding bij kinderen en voor tienerzwangerschappen. Ook komen kindhuwelijken nog steeds veelvuldig voor.
- In veel districten heeft de overheid een uitgebreid gezondheidsbeleid ontwikkeld, maar op lokaal niveau -in de dorpen en gemeenschappen- is het niet gelukt om dit door te voeren omdat er een te grote kloof is tussen beleid en praktijk.
- De meerderheid van de bevolking is jonger dan 25 jaar, maar het zijn de ouderen die de beslissingen nemen.

Dit maakt het moeilijk voor Laos om de UHC gezondheidsdoelen te bereiken. Het tekort aan gezondheidsdiensten raakt de armen op het platteland en de gemarginaliseerde groepen meer dan anderen. MCNV werkt in zijn programma's samen met partners om deze moeilijkheden te overwinnen, vooral op het gebied van voeding en gezondheidsbeleid.

Uitbreiding team

MCNV Laos ontvangt momenteel het grootste deel van zijn financiering uit twee door de EU gefinancierde projecten. Het LEARN-programma (2015-2020) draait om het verbeteren van het gezondheidsbeleid in Laos en CANTEEN (2017-2021) om betere voeding en landbouw in Nong, Savannakhet. Bij deze grote en complexe EU-subsidies worden ook flinke eisen gesteld aan MCNV als organisatie: het realiseren van duurzame en tastbare verbeteringen voor de bevolking van Laos op de lange termijn. De afgelopen 2 jaar heeft het kleine MCNV team in Laos geworsteld met grote uitdagingen en het is duidelijk geworden dat het niet lukt om aan alle projecteisen te voldoen met alleen medewerkers in het veld, maar dat er ook ervaren financiële en administratieve mensen nodig zijn. Om de ambitieuze doelen te bereiken heeft MCNV-Laos nieuwe medewerkers aangenomen in Vientiane en in de provincie Savannakhet. De nieuwe collega's zijn Soulisack Xailavong (administratief medewerker), Phonxay Sitlouangta (project-medewerker), Maninout Vongvilaxai (financieel medewerker) en Dr. Charles Silva (landendirecteur). ◀

Moeder en kind in Nong, Savannakhet

Health for All

Bij haar 70-jarig jubileum in 2018 deed de Wereldgezondheidsorganisatie WHO een beroep op wereldleiders om de toezeggingen na te komen die zij hebben gedaan toen zij in 2015 overeenstemming bereikten over de doelstellingen voor duurzame ontwikkeling en zich vast te leggen op concrete stappen om "Health For All" te bevorderen. Dit betekent: ervoor zorgen dat iedereen altijd en overal toegang heeft tot essentiële kwaliteitsgezondheidsdiensten zonder financiële problemen te krijgen. Alle VN-lidstaten zijn overeengekomen om tegen 2030 te proberen universele gezondheidszorg (UHC) te bereiken, als onderdeel van de duurzame ontwikkelingsdoelen.

"Health is a human right. No one should get sick and die just because they are poor, or because they cannot access the health services they need."

Dr. Tedros Adhanom Ghebreyesus,
Director-General WHO

In Laos werkt MCNV samen met partners aan verschillende projecten:

we voeren een uitgebreid **voedingsprogramma** uit in het district Nong, waar de ernstigste ondervoeding bij kinderen voorkomt van heel Laos

we voeren gekwalificeerd **onderzoek** uit, dat kan worden gebruikt als richtlijn voor beleidsvorming in de gezondheidssector

we **versterken de capaciteit** van belangrijke gezondheidsinstellingen, zodat ze de doelstellingen van UHC beter kunnen halen

we **geven een stem** aan gemarginaliseerde groepen, zodat zij kunnen deelnemen aan beslissingen die hun gezondheid beïnvloeden

we creëren **nieuwe platforms** waarin onderzoekers hun resultaten kunnen delen met het publiek en beleidsmakers

we lanceren een **masteropleiding Volksgezondheid** (in het Engels) in samenwerking met de Lao University of Health Sciences en de Universiteit van Volksgezondheid in Hanoi.

Uw vraag

“Wat doet de Vietnamese overheid eigenlijk aan het oplossen van de ondervoeding? Wat doet men daar aan het spreiden van de welvaart?”

Ferdinand Schreuder, ruim 40 jaar MCNV-donateur, las in het vorige magazine over ondervoeding bij kinderen in Phu Yen. Dat riep bij hem bovenstaande vraag op. Ook andere donateurs stellen wel eens deze en soortgelijke vragen.

Ons antwoord

Vietnam is in de afgelopen twintig jaar economisch sterk gegroeid en is tegenwoordig een 'lower-middle-income'-land met een kleine, maar groeiende koopkrachtige middenklasse. De Vietnamese overheid heeft in de loop der jaren grote stappen gezet in het terugdringen van armoede. Maar zij heeft te weinig oog voor ondervoeding als een structureel probleem. Er zijn extra inspanningen van de overheid nodig en een specifieke aanpak, lokaal en op maat. Daar wringt het dat de overheid daaraan geen prioriteit geeft. Verbetering van de voedselsituatie in de afgelopen tien jaar heeft wel geleid tot een aanzienlijke afname van ondergewicht bij kinderen.

Armoede is meer dan gebrek aan geld

Het voedingsprobleem is onderdeel van het bredere armoedevraagstuk. Maar een deel van de bevolking profiteert niet van de vooruitgang. Armoede is niet alleen gebrek aan geld. Veel mensen zijn wel in inkomen gestegen (soms net boven de armoedegrens), maar hebben daarnaast een grote achterstand in andere opzichten, zoals opleiding en vakbekwaamheid, kennis (bijvoorbeeld over goede voeding), toegang tot gezondheidszorg, toegang tot krediet en andere bronnen om iets te ondernemen. Zij missen de capaciteit en vaardigheid om aan te sluiten bij maatschappelijke ontwikkelingen en zijn daardoor moeilijk bereikbaar voor overheidsprogramma's.

Stel uw vraag gerust

Heeft u ook een vraag over ons werk in Vietnam en Laos? Laat het ons weten en mogelijk komen we er in een volgende krant op terug.
Mail naar info@mcnv.nl

Het armoedevraagstuk én het probleem van ondervoeding spelen het sterkst in de berggebieden in het noorden en noordwesten en in het centrale hoogland van Vietnam. In deze gebieden wonen veel 'ethnic minorities' en hoewel zij ongeveer 15% van de Vietnamese bevolking uitmaken behoort de helft van mensen met een armoedeprobleem tot deze minderheden. Daarnaast blijkt uit gegevens dat mensen met een maatschappelijke achterstand (binnen, maar ook buiten minderheidsgroepen), zoals vrouwen en gehandicapten, juist ook door die problemen geraakt worden.

Positief beïnvloeden werkt

Wij spelen als MCNV op deze situatie in door ons te richten op deze achtergestelde groepen en in onze projecten te stimuleren dat zij zelf stappen gaan zetten om hun leven te verbeteren. Voorbeeld zijn de microkredietprojecten voor vrouwen of voor gehandicapten. Daarnaast ontwikkelen wij, samen met overheid en onderwijs- en gezondheidsorganisaties en met deelname van mensen op lokaal niveau, (vernieuwende) methoden en programma's,

zoals het programma rond voeding in Phu Yen en de revalidatieprogramma's (Community Based Rehabilitation) in diverse provincies. Daarmee proberen wij ook onze partners te laten zien wat mogelijk is en ze positief te beïnvloeden. Onze aanpak heeft regelmatig succes, ook in die zin dat overheidsinstellingen uit andere delen van Vietnam (waar MCNV niet actief is) deze aanpak 'kopiëren'. Dat geldt bijvoorbeeld voor het revalidatieprogramma (CBR) en voor het programma voor Inclusive Education. ◀

Guus Paardekooper, algemeen directeur

Bericht privacybeleid

Beste donateurs,
Op 25 mei is de nieuwe Europese privacywetgeving (GDPR) in werking getreden, hierdoor worden uw persoonlijke gegevens nog beter beveiligd en beheerd. MCNV gaat uiteraard zorgvuldig om met uw gegevens, u hoeft zich hierover geen zorgen te maken. Via deze krant hebben wij u steeds op de hoogte kunnen houden van onze projecten en van het laatste nieuws. Dat willen we graag blijven doen. Wilt u meer weten over ons privacybeleid en hoe wij met uw gegevens omgaan? Lees dan ons privacy statement onderaan onze website www.mcnv.org
Met vriendelijke groet, MCNV Team

Kijk voor ons privacybeleid op onze website www.mcnv.org

Ja, met deze machtiging wil ik Vietnam en Laos blijvend steunen

Hierbij machtig ik het MCNV om, tot wederopzegging, bedragen af te schrijven wegens hulpverlening aan Vietnam en Laos:

Naam.....Reg. nr.....

Adres.....

Postcode en plaats.....

Bedrag E.....per maand 0 kwartaal 0 half jaar 0 jaar 0

van IBAN rekening.....

datum.....Handtekening.....

BON

Colofon

MCNV verleent medische hulp aan de bevolking van Vietnam en Laos. Het legt verantwoording af over de besteding van gelden en geeft informatie over recente ontwikkelingen in Vietnam en Laos.

Giften

(ING) NLI6 INGB 0001090400
(Triodos) NL90 TRIO 0338 5367 60
RSIN 002856475

Redactie

Willem Eikelboom, Tom Fluitsma, Ab Stokvis,

Eindredactie

Saskia Stevens

Ontwerp en opmaak

Dettline, Amsterdam

Redactieadres

Weteringschans 32,
1017 SH Amsterdam.
telefoon [020] 627 04 11
e-mail: redactie@mcnv.nl

